

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/172/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316203990
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5316203990.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika v spore žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916 proti žalovanému H. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom obec W., t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 232,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 16C/137/2016-65 zo dňa 15. februára 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým súd čiastočne vyhovel žalobe, ponecháva rozsudok nedotknutý.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 211,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 52,79 eur od 19. 06. 2013 do zaplatenia, 52,79 eur od 19. 07. 2013 do zaplatenia, 52,79 eur od 19. 08. 2013 do zaplatenia, 52,79 eur od 19. 09. 2013 do zaplatenia, vo zvyšku súd žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2) Súd v tomto konaní nemal preukázané, že by žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadoval splatenie pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere. Z tohto dôvodu súd mal za to, že ide o plnenie v splátkach a ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, tak začne plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Každá splátka sa stala splatnou k 18. dňu v kalendárnom mesiaci. Súd vychádzajúc z toho, že premlčacia doba je 3-ročná, prihliadal na ochranu spotrebiteľa, na premlčanie a mal za to, že splátky, ktoré si uplatnil žalobca, nie sú premlčané len za obdobie od 6/2013 do 9/2013, t. j. 52,79 eur x 4 = 211,16 eur. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 20. 05. 2016, tak všetky nároky žalobcu vrátane uplatnených úrokov z omeškania vzniknuté pred 20. 05. 2013 sú premlčané, nakoľko premlčacia doba je podľa ustanovenia § 101 Obč. zák. 3 roky. Súd žalobcovi nepriznal úrok z omeškania za obdobie od splatnosti úveru vo výške 29,30 % ročne z dlžnej sumy. V zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie NS SR sp.zn. 0bo 143/1998, ÚS SR sp. zn. IV ÚS 476/2012-14) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Pokiaľ išlo o úroky z omeškania z istiny, ktorá premlčaná nebola t. j. zo sumy 211,16 eur vo výške 1 % ročne zo sumy 52,79 eur od 19. 06. 2013 do zaplatenia, 52,79 eur od 19. 07. 2013 do zaplatenia, 52,79 eur od 19. 08. 2013 do zaplatenia, 52,79 eur od 19. 09. 2013 do zaplatenia, súd postupoval podľa § 517 ods. 2 OZ a § 216 ods. 1 CSP. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobca mal čistý úspech v konaní 43,04 % a žalovaný mal úspech 56,96 %.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a do trov konania. Navrhol, aby súd rozhodnutie zmenil a vyhovel jeho návrhu. Mal za to, že na daný prípad bolo nutné aplikovať ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka, pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania, ktoré súd nepriznal. Žalobca mal preto v tejto veci nárok na úroky nielen do doby splatnosti úveru, ale do doby vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi, teda aj po splatnosti celého dlhu. Za nesprávny považoval aj výrok o trovách konania, nakoľko mal nárok na priznanie celého uplatneného nároku.

4) Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) Ak aj žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, mal odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a náležite odôvodnené, keď tento zobral do úvahy všetky relevantné skutočnosti, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie adekvátne k tomu odôvodnil.

8) Odvolateľ ďalej namietal v odvolaní skutočnosť, že by mu mali patriť úroky z omeškania aj po zosplatnení úveru. Aj keď súdna prax nie je v tejto otázke jednotná, bol odvolací súd názoru, že je potrebné sa držať ochrany spotrebiteľa aj v tomto smere.

9) V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie o povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 182/2011). Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kedy by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd uvedený v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za situácie, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

10) Je možné poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, z ktorého vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok), mohlo byť aplikované aj v tomto prípade. Od splatnosti je dlžník (žalovaný) v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka. Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu žalovaných (ako spotrebiteľov) dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako

aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi zmluvy (stranami v konaní) aj v danom prípade.

11) Pokiaľ išlo o výrok o nároku na náhradu trov konania, mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne vypočítal pomer úspechu a neúspechu vo veci, keď bral do úvahy uplatnený nárok žalobcu (tak ako bol vyčíslený v žalobe) a priznanú čiastku (teda jeho úspech v spore).

12) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, mal by aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania, no vzhľadom na jeho nečinnosť v konaní (a z dôvodu hospodárnosti konania) mu súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).